

Moto :

Aldebaran Group for Astrophysics

4. dubna v 15:16 ·

Milí čtenáři, právě vychází nový Aldebaran bulletin s dalším vyprávěním o elektronu:

https://www.aldebaran.cz/bulletin/2019_14_ele.php

Hezké počtení a víkend **plný odvahy k velkým činům**, (spolu s odvahou o ukamenování)

Petr Kulháněk

Kulhánkův zásadní omyl

Standardní **model** dobře popisuje ...model, říkáte !?! ...Podle čeho je postaven ten „model“ ? Podle pozorování. A pozorujeme co ? Záření. Sice různá, ale především

VYHODNOCUJEME jedno z nejpoužívanějších záření, tj. elektromagnetické. A jak ho vyhodnocujeme ? Pomocí spektra. A spektrum vyhodnocujeme jak ? **Podle doktríny** o rudém posuvu spektrálních čar : čím větší posuv čáry ve spektru (z emitenta-hvězdy) vůči laboratorní čáře, tím se rychleji objekt emitující elm. záření pohybuje – axiálně – směrem od nás, a tím je i jeho vzdálenost od nás větší = Hubbleho zákon – lineární rozpínání přímé úměrnosti : $v = H \cdot d$; doktrína ověřená jen na 90%, (možná méně).

Takže Kulhánkův výrok o správnosti SM je závislý na „pravdě“ vyhodnocení rudého posuvu čar..... expanzi vesmíru v závěrečných fázích Velkého třesku a po něm.

Moje vize : Podle Kulhánka a „jeho“ Standardního modelu *vesmír buď musel vzniknout téměř přesně s kritickou hustotou (hustotou plochého vesmíru), a nebo ve vesmíru musely existovat procesy, které ho plochým učinily.*

Ano. Moje HDV navrhuje nikoliv „rozpínání“, ale „rozbalování“ časoprostoru, rozbalování jeho nesmírně hodně křivých dimenzí „ve“ Třesku ke dnešku, kdy už vykazuje nesmírně malou křivost čp (na velkoškálových rozměrech.). Čili tuto genezi : „Třesk“ jakožto jedna z přechodových vývojových fází ve Vesmíru (lokální singularita), nastal (v souladu s principem o střídání symetrií s asymetriemi) v plochem pre-big-bangového stavu nekonečných 3+3D čp-dimenzí, stavu bez hmoty, bez polí, bez křivostí čp, bez plynutí času a bez rozpínání 3+3D toho časo-prostoru. (jakýsi „rastr-sít“ „ dimenzí dvou veličin). Vzniká v ploché síti 3+3D lokalita (singulární) nesmírně křivého časoprostoru, říkejme jí „vřící“ vakuum „pěnicích“ dimenzí (stav plazmy). Plazma bude „druhou fází nesmírných křivostí“ dimenzí dvou veličin, které „plavou“ v „rastru, tj. „chaoticky vřící dimenze“ plavou v základní ploché euklidovské 3+3D síti čp, jen krátce !! ; a tento stav lokální nesmírné křivosti „chaoticky vřících dimenzí“ (*což ještě v zárodku není hmota ve smyslu elementárních částic ani polí)* se vyvíjí dvojím způsobem, tj.

a) jednak **se rozbaluje** do globální podoby menších a menších křivostí (něco „jako“ Guthova inflační fáze, ale s jiným průběhem) opakují : vesmír se nerozpíná Hubbleovsky-axiálně, ale se rozbaluje i na makro-měřících, viz nekonečně dosahová gravitace ...a

b) a jednak **se sbaluje** v této počáteční chaotické vřící homogenitě do „nehomogenního“ stavu, v němž vznikají, „rodí se“ vlnobalíčky – geony“ coby „zamrzuté“ stavy, klony, které už nemění svou konfiguraci křivých dimenzí v tom „vření“, a..a které se stanou systémovou řadou elementárních částic základních (kvarky, leptony), z nich baryony, mezony, pak atomy a molekuly jakožto konglomeráty „propojených křivých dimenzo-sítí“, propojování každého

vlnobalíčku s každým, propojování křivých dimenzí do konglomerátu dimenzí..., z nichž jsou atomy, molekuly, sloučeniny, atd.

Je to nááádherná vize „propojenosti“ (křivých dimenzí na mikroúrovni čp) „malých klubičků“ dimenzí do větších klubičků dimenzí a ty ještě do větších klubičků dimenzí, aby se tak staly molekulami.. a chemickými látkami pro bílkoviny a.. a DNA a...a člověkem, jakožto konečnou složitostí geneze.

Vesmír na planckovských škálách stále „vře“ nejen tenkrát po Třesku, ale i dnes, (vakuum vře všude tu kolem nás, vznikají a zanikají páry virtuálních částic aj.) ...vesmír se stále sbaluje do „křivých geonů“ a při genezi s principem střídání symetrií s asymetriemi i dnes vesmír vyrábí novou hmotu, nové geon-vlnobalíčky...zřejmě méně často než kdysi - - Takže : Vesmír se a) na globální úrovni stále (ne)rozpíná radiálně, stále se stále rozbaluje, (myslím že podle paraboly – gravitačně) Vesmír se b) na mikroúrovni planckových škál konglomeruje, tj. s b a l u j í s e dimenze veličin do složitějších útvarů hmotových z už „připravených“ elementárních částic, a panuje ti kvantový svět pravidel. (včetně „horkého bramboru“) A...a tento Vesmír poTřeskovy globální i kvantový „plave“ v původním euklidovském plochém „rastru“ 3+3D. Přináší ale také řadu nevyřešených problémů, z nichž nejvýznamnější jsou následující tři:

Problém plochosti. Pokud by se vesmír v prvních fázích Velkého třesku jen nepatrně odchyloval od plochého vesmíru, tak by se v průběhu následujících miliard let tato odchylka natolik zvětšila, že by dnes měl vesmír buď výrazně zápornou, nebo výrazně kladnou křivost, Nic takového se ovšem nepozoruje, což znamená, že vesmír buď musel vzniknout téměř přesně s kritickou hustotou (hustotou plochého vesmíru), a **nebo ve vesmíru musely existovat procesy, které ho plochým učinily**. Ano...; tím procesem byl „princip horkého bramboru“, tj. střídání symetrií s asymetriemi, jinak by nenastal (ani) Velký Třesk : změna stavu předTřeskového do stavu poTřeskového, kde se následně „ exponenciálně rozjela geneze zesložitování stavů konglomerátů hmoty...a nenastal by Třesk, což je monstrózní změna stavu plochého 3+3D do neplochého, nesmírně křivého stavu dimenzí čp –lokality zvané „plazma“ ...pak v plazmě vlnobalírkování do elementů – SM a dál do shlukování klubiček dimenzí – elementů do konglomerátů = atony, molekuly, sloučeniny, bílkoviny, paralelně s tím do hvězd a ty do galaxií....a souběžně s tím i rozbalování té plazmatické křivosti dimenzí do dnešní podoby velkoškálového Vesmíru.

Nejsem ani vševěd ani P.Brožem poplivaný „zneuznaný génius“, a nedokážu svou vizi popsat dokonale, jako všichni myslitelé v dějinách, (jedni za pochvalu jiní za hurónský posměch) je to zatím mlhavý náznak, ...jistě mi to budoucí generace odpustí. Jednou se ta vize začne „šperkovat“, košatit, podle kreativních „nových mladých fyziků“, asi dají hlavy dohromady.
https://www.aldebaran.cz/bulletin/2014_13_rgw.php

Samotný Alan Guth navrhnul první inflační scénář, který předpokládal, že po vzniku vesmíru nebylo vakuum ve stavu s nejnižší možnou energií (tzv. falešné vakuum) a později vesmír do stavu s minimální energií vakuu přešel. Takový fázový přechod s sebou nesl právě ono prudké rozepnutí rozměrů, které mohlo vyřešit problémy standardního modelu. Alan Guth pro matematický popis fázového přechodu použil potenciál Higgsova pole s dvěma minimy. Inflační hypotéza s sebou ale okamžitě přinesla problémy nové. Fázový přechod by nemohl proběhnout v celém vesmíru naráz, a tak by se v něm tvořily oddělené oblasti nové fáze, jakési bubliny dceřiných vesmírů. Inflační hypotéza procházela řadou úprav až do dnešní podoby, jejímiž otci jsou především americký teoretik ruského původu Andrej Linde (*1948) a americký teoretik Paul Steinhardt (*1952). Inflační fáze je dnes vkládána do období 10^{-35} s, kdy se od prvotní prainterakce GUT oddělovala silná interakce. Právě to mělo podle nového inflačního scénáře za následek prudký fázový přechod, kdy se kvantové fluktuace pocházející

z prvotní kvantové pěny zvětšily v průběhu 10^{-37} s na makroskopické rozměry. Doba trvání inflace i její časové zařazení se model od modelu liší, stejně tak jako přítomná pole ovlivňující inflaci i tvar jejich potenciální energie. Odhaduje se, že v průběhu inflace došlo k nafouknutí vesmíru faktorem 10^{30} až 10^{50} . Při tak prudkém ději, jakým je inflace, by mělo dojít k rozvlnění časoprostorového předeiva a měly by vzniknout tzv. primordiální neboli reliktní gravitační vlny, jejichž amplituda je úměrná druhé mocnině energie uvolněné při inflaci. Dosud ve prospěch inflační hypotézy hovořila jediné plochost a homogenita vesmíru, reliktní gravitační vlny jsou další experimentální výzvou.

JN, kom 05.04.2019

(Je mi líto, že pro pana Kulhánka a Brože, je můj výklad dvouveličinových představ pouze jen nepředstavitelně odporný mašiblovsko patafyzikální sci-fi blábol, kterým ničím znalosti lidových mas o bezrozporných nezpochybnitelných poznacích o Vesmíru...

((((a... jen tajně věřím, že ostatní fyzikové jednou, až tu nebudu, pochopí krásu i konzistentnost pojetí dvouveličinového Vesmíru.)))